

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.II.30.193/2007/5. szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla Dr. Frank Edit ügyvéd által képviselt **ARTISJUS MAGYAR SZERZŐI JOGVÉDŐ IRODA EGYESÜLET** 1016 Budapest, Mészáros u. 15-17. szám alatti székhelyű felperesnek - dr. Borka Sándor ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alatti székhelyű alperes ellen szerzői jogdíj megfizetése iránt indított perében a Békés Megyei Bíróság 2007. március 28. napján kelt 12.P.20.294/2006/10. számú ítélete ellen az alperes 11. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 10.000.- /Tízezer/ Ft fellebbezési eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A **/cím 1/** ... Fogadót és a **/cím 2/** ... Söröző elnevezésű vendéglátóegységet az alperesi kft. üzemelteti. A fogadó közös helyiségében zenegépet, a szobákban televíziós készüléket, míg a sörözőben a vendégek által látogatott helyiségben tv. készüléket működtetett. A felperes 2005. január 11. napján a fogadóban, 2005. május 11. napján a sörözőben ellenőrzést végzett, a helyszínen adatszolgáltatási lapot vett fel, melyet az alperes alkalmazottja aláírásával és a kft. bélyegzőjével látott el. A felperes tájékoztatta az alperest, hogy a zenefelhasználásban bekövetkezett változást írásban bejelentheti. Az alperes a szolgáltatás megszüntetéséről nyilatkozatot nem tett. A felperes 2005. október 1. napjától 2006. szeptember 30. napjáig terjedő időszakra eredménytelenül hívta fel az alperest szerzői jogdíj megfizetésére.

A felperes keresetében 414.097.- Ft és késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest a perköltségben történő marasztalása mellett.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, vitatta a jogdíjfizetési kötelezettség jogalapját ésösszagszerűségét.

Az elsőfokú bíróság ítéletével arra kötelezte a felhasználót, hogy fizessen meg a felperesnek 414.097.- Ft-ot és ezen összeg után 2006. június 22. napjától járó késedelmi kamatát, továbbá 48.850.- Ft perköltséget. Indokolása szerint a szerzői jogi perben a közös jogkezelő szervezet az általa érvényesíteni kívánt díjigény tekintetében a csatolt adatszolgáltatási lappal a bizonyítási kötelezettségének eleget tett, mert az okiratot az alperes alkalmazottja aláírta. Alaptalan azon védekezése, hogy a felperessel nem kötött szerződést, mivel e szerződés hiányában is köteles a szerzői jogdíjat megfizetni az Szjt. 94. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel. Nincs jelentősége annak sem, hogy a felperes által kitöltött adatlapon aláíróként szereplő személy nem volt az ügyfélforgalom számára nyitva álló helyiségben dolgozó alkalmazott, mert hivatásszerűen foglalkozik a cég könyvviteli teendőinek ellátásával. A 2006. szeptember 12. napján készített okirat aláírásának megtagadása nem bír jelentőséggel, hiszen a jelen perben érvényesített követelés a 2005. október 1-től 2006. szeptember 30. napjáig terjedő időszakra vonatkozik.

Az alperes az elsőfokú ítélet elleni módosított fellebbezésében elsődlegesen annak megváltoztatását, a kereset elutasítását, valamint a felperesnek perköltségben marasztalását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új határozat hozatalára történő utasítását kérte. Ismételten hivatkozott az Szjt. 25. § (1) bekezdésére, amely szerint szerzői jogdíj fizetésére csak szerződéskötés alapján kötelezhető. Utalt arra, hogy az adatlapot aláíró dolgozója a Ptk. 220. § (1) bekezdésében foglaltak alapján képviseleti joggal nem rendelkezett. Továbbra is vitatta a fizetési kötelezettségénekösszagszerűségét is.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint az adatszolgáltatási lap elnevezésű okirat tartalma szerint felhasználási szerződésnek minősül, amelynek aláírására az üzletben tartózkodó alkalmazott jogosult volt. Eltérő jogi álláspont esetére hangsúlyozta, hogy az engedély nélküli felhasználás során köteles a felhasználó a jogsértéssel elért gazdagodást megfizetni, amelynek minimális összege a jogdíj mértékével azonos.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg, ebből helytálló jogkövetkeztetésre jutott, ítéletét jól is indokolta, ezért azt az ítéltábla helyes indokai alapján helybenhagyta a Pp. 254. § (3) bekezdése, illetve a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján.

Gf.II.30.193/2007/5. szám

A fellebbezés kapcsán a következőkre hivatkozik.

A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. tv. (Szt.) 1. §-a szerint szerzői jogi védelem alá tartoznak - egyebek mellett - a zeneművek. A szerzőt a mű létrejöttétől kezdve megilletik a szerzői jogok - a személyhez fűződő és vagyoni jogok - összessége. A szerzői mű felhasználására engedély felhasználási szerződéssel szerezhető. Az engedély nélküli felhasználás jogkövetkezményei az Szt. 94. §-a tartalmazza. Eszerint a jogsértés esetén a jogsértéssel elért gazdagodás visszatérítése követelhető. Ez pedig a kialakult gyakorlat szerint nem lehet kevesebb a jogdíjnál. Önmagában tehát az a körülmény, hogy a felperes az Szt. 25. § (1) bekezdése alapján előzetesen nem kötött szerződést az ún. kisjogos közös jogkezelővel, a felhasználásért járó ellenérték megfizetése alól nem mentesíti.

Az alperes elismerte, hogy a fogadóban és a sörözőben zeneszolgáltatásra alkalmas technikai eszközöket üzemeltetett, amelyek zeneszolgáltatásra alkalmasak. Ezért nincs jelentősége annak, hogy a Ptk. 220. § (1) és (3) bekezdései értelmében szolgáltatások nyújtásával rendszeresen foglalkozó jogi személynek az ügyfélforgalom számára nyitva álló helyiségében dolgozó vagy más alkalmazottja volt-e az aláíró. Az adatlap aláírása ugyanis e tény bizonyítására szükséges.

A közös jogkezelés körébe tartozó zenefelhasználás esetén vélelem szól amellett, hogy a felhasznált zeneművek szerzői jogi védelem alatt állnak. Ha a vélelem nem dől meg, a vendéglátóhely üzemeltetője a közzétett díjközlemény alapján köteles a közös jogkezelést végző szervezet számára szerzői jogdíjat fizetni (Szt. 92. § (3) bekezdés).

Az Szt. 90. § (1) bekezdése alapján a közös jogkezelő szervezet állapítja meg rendszeres időközönként az egyes felhasználási módok tekintetében a jogdíjat és a felhasználás egyéb feltételeit, amelyeket a (2) bekezdés értelmében a miniszter hagy jóvá. 2005. október 1. napjától 2006. szeptember 30. napjáig a felhasználó a 2005. január 11-én, illetve 2005. május 11. napján tartott ellenőrzéshez képest változást nem jelentett be az Szt. 25. § (4) bekezdése alapján, így a teljes időtartam vonatkozásában fennáll a fizetési kötelezettsége, melyet késedelmesen teljesített, hiszen a jogdíjat három havonként előre kell befizetni. A hátralék után az alperes a középátlagos időponttól kezdődően a Ptk. 301/A. §-a alapján késedelmi kamat fizetésére is köteles.

Az eredménytelen fellebbezés következményeként az alperes a felperes javára köteles megtéríteni a másodfokú eljárás során felmerült költségét, amelynek mértékét a bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a.) pontja szerint állapította meg.

S z e g e d , 2007. szeptember 19.

Dr.Sághy László sk.
a tanács elnöke

Dr.Rakita Zsuzsanna sk.
előadó bíró

Zanóczné dr.Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró